

80 Ø., og dette er saa afrundet til 558 Kr. Det er det samlede Tillæg, Dyrtids- og Konjunkturtillæg, som efter Forslaget tilkommer de gifte Tjenestemænd fra 1. Juli 1927. Og efter Forslaget vil altsaa fremtidig de ugifte Tjenestemænd over 35 Aar faa Halvdelen deraf eller 279 Kr. og de ugifte under 35 Aar faa Trediedelen deraf eller 186 Kr.

Hvis man saa vil se, hvor stor den hele Nedgang bliver for denne Kategori af Tjenestemænd indenfor disse Lønningsklasser, er det saadan, at den samlede aarlige Nedgang for gifte Tjenestemænd paa disse Lønninger vil være 221 Kr., for ugifte Tjenestemænd over 35 Aar 374 Kr. og for ugifte Tjenestemænd under 35 Aar 333 Kr. Selvfølgelig, naar Lønnen stiger, vokser ogsaa Nedgangen. Hvis man til Belysning heraf vil tage Lønninger, som ligger mellem 6 400 Kr. og 7 400 Kr., bliver Nedgangen for gifte Tjenestemænd 239 Kr. i alt, for ugifte Tjenestemænd over 35 Aar 454 Kr. og for ugifte Tjenestemænd under 35 Aar 387 Kr.

Ved disse Forslag vedrørende Dyrtidstillæg og Konjunkturtillæg er det Princip, som indførtes ved Tjenestemandsloven af 1919, opretholdt, og det Forslag, som forelaa i Regeringens oprindelige Plan om Indførelse af Forsørgertillæg med særlig Hensyntagen til gifte Tjenestemænd og til Familiens Størrelse, har man opgivet. Man vil erindre, at der fra Regeringens Side den Gang tillige var Tale om en Ændring i Stedstillæg. Denne er ligeledes frafaldet.

Hvis man nu vil se paa disse Ændringer og se uheldet paa dem — det kan naturligvis nok have sine Vanskeligheder, men hvis man vil gøre Forsøg derpaa —, tror jeg, man maa sige, at de gifte Tjenestemænd, naar der overhovedet skal være Tale om en Nedgang, er relativt gunstigt stillet. Der er jo Tale om, at de faar en Nedgang, som ligger omkring 240 Kr. om Aaret. Derimod kan man maaske nok sige, at paa de ugifte er der ikke taget saa blidt. Jeg vil nu dog tro, at de ugifte under 35 Aar i nogen Maade maa kunne resignere. Men saa kommer Nedslaget for de ugifte over 35 Aar; jeg tror, man maa have Lov til at sige, at der er faret vel haardt frem mod dem. Jeg skal villigt indrømme, at er de først kommet over de 35 Aar, vil de i Almindelighed have ikke alene Grundløn, men ogsaa have nogle Alderstillelæ, og for saa vidt skulde de altsaa bedre kunne taale en lidt større Nedskaering end de ugifte under 35 Aar. Maaske kan man ogsaa her tage i Betragtning, at de ugifte under 35 Aar maaske er helt nede paa Grundlønnen, og det kunde dog ogsaa tænkes,

at en Del af dem havde maattet gøre Gæld i den Tid, de søgte at uddanne sig til den Gerning, de senere vil paatage sig, og endnu trækkes noget med at skulle afdrage paa denne Gæld. Hvis man vil tage alle disse Forhold i Betragtning, tror jeg derfor, der er noget, som taler for, at de ugifte under 35 Aar slipper lidt billigere end de ugifte over 35 Aar. Men naar Forholdet med nogen Ret kan kritiseres, maa man erindre, at de ugifte Tjenestemænd over 35 Aar hidtil har haft samme Konjunkturtillæg som de gifte, og det er derved Nedslaget bliver saa stort, idet de nu gaar ned til Halvdelen, medens de ugifte under 35 Aar kun modtog $\frac{2}{3}$. Der bliver altsaa en Forskel i Reduktionen i aarlig Indtægt mellem de ugifte Tjenestemænd, som er over eller under 35 Aar, der kan ligge mellem ca. 40 og ca. 100 Kr. Vi havde gerne — og det er jo en offentlig Hemmelighed — fra konservativ Side set dette Forhold ændret noget til Gunst for de ugifte ældre Tjenestemænd, men da der foreligger ikke alene en Forhandling, men ogsaa en opnaaet Forstaelse mellem visse Tjenestemandsorganisationer og Regeringen, har det ikke været os muligt at foretage nogen Ændring her.

Som tredje Punkt kommer endvidere, at Pensionsbidraget eller, om man vil, Pensionsfradraget er forøget fra $2\frac{1}{2}$ til 3 pCt. Samtidig er der ganske vist indført den Bestemmelse, at Tjenestemænd i visse Tilfælde ved deres Afskedigelse kan faa det indbetalte Pensionsbidrag tilbagebetalt, altsaa en Forbedring.

Endelig vil der samtidig med, at Loven træder i Kraft, ad administrativ Vej ske en forlods Nedsættelse i de for Øjeblikket gældende Satser for Timepenge, Dagpenge, og hvad dertil hører, en Nedsættelse, som svarer til Nedgangen i Dyrtidstillæget til gifte Tjenestemænd indtil 216 Kr., og desuden vil der i det Beløb, som udredes i Sejlpenge, ske en Nedsættelse, der svarer til den Nedsættelse, som i øvrigt finder Sted for de særlige Ydelser.

Nu vil man jo nok kunne forstaa, at det har været med stor Betænkelighed, at visse Organisationer indenfor Tjenestemændene har kunnet gaa med til denne Ordning, at det ingenlunde har været let for dem, men det, at de selv er gaaet til Forhandling, og at de selv har været rede til at genoptage denne Forhandling, tror jeg ingenlunde har været uden Betydning for Forløbet og for det Resultat, der er opnaaet. Jeg tror, det har haft den allerstørste Betydning for Tjenestemændenes Vedkommende, at de er gaaet ind i denne Forhandling.